

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2552

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2552

สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2552

สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ.2552

การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2552

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2552

ตลาด พ.ศ.2552

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สารบัญ

		หน้า
- เทศบัญญัติ เรื่อง	การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2552	1 - 6
- เทศบัญญัติ เรื่อง	การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552	7 - 12
- เทศบัญญัติ เรื่อง	สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2552	13 - 21
- เทศบัญญัติ เรื่อง	สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2552	21 22 - 31
- เทศบัญญัติ เรื่อง	การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2552	32 - 39
- เทศบัญญัติ เรื่อง	การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2552	40 - 49
- เทศบัญญัติ เรื่อง	ตลาด พ.ศ. 2552	50 - 59
- เทศบัญญัติ เรื่อง	การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2552	60 - 79

ประกาศเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์

ตามที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์ ดำเนินการจัดทำเทศบัญญัติ และปรับปรุงเพิ่มเติมเทศบัญญัติ บางฉบับ อันเกี่ยวกับสาธารณสุขของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ให้เป็นปัจจุบันและให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับปัจจุบัน) โดยให้ยกเลิก เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ.2543 เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2543 เทศบัญญัติ เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2543 เทศบัญญัติ เรื่อง สถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2543 เทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.2543 และให้ใช้เทศบัญญัติ ดังต่อไปนี้แทน

1. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2552
2. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2552
3. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2552
4. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2552
5. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2552
6. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2552
7. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง ตลาด พ.ศ.2552
8. เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552

เทศบัญญัติ ทั้ง 8 ฉบับ นี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ.2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

	.....	ตรวจ
	.....	ทาน
	.....	พิมพ์
	.....	ร่าง

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล .
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2552

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลบางสวรรค์ จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายอันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่มีน้ำขังได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ขางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ คุ่มน้ำ โถงน้ำ แจกัน กระจ่างต้นไม้และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุกเจ็ดวันหรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) ประกอบมาตรา 50(4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 /

จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2552

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2552

โดยที่เป็นการสมควรออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ พ.ศ.2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) ประกอบมาตรา 50(4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบางสวรรค์ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ นับแต่วันที่ได้ออกประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่าเจ็ดวันซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“ภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว” หมายความว่า ยางรถยนต์เก่า ขวด ไห กระจับปี่ ถ้วยรองน้ำ ยางพาราและเศษวัสดุต่างๆที่เป็นแหล่งขังน้ำได้

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มคน ซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน มีปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตร่วมกัน และมีความผูกพันกันของคนในสังคม หรือมีที่ตั้งภูมิภานาอยู่ในอาณาเขตทางภูมิศาสตร์ที่ค่อนข้างแน่นอนและติดต่อกัน ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณีต่างๆคล้ายคลึงกัน

“ภาชนะน้ำขัง” หมายความว่า ภาชนะที่มีน้ำขังเป็นที่ขังขอบวางไข่พบได้ทั้งภายในอาคารหรือสถานที่ก่อสร้าง เช่น ถังซีเมนต์ งานหรือถ้วยรองขาตู้ งานรองกระถางต้นไม้ แจกัน อ่างบัว อ่าง

ล้างเท้า ยางรถยนต์ โองน้ำกินน้ำใช้ บ่อซีเมนต์เก็บน้ำ ภาชนะเลี้ยงปลูด่างหรือไม้ประดับและอ่างน้ำประดับ

“สำนักงาน” หมายความว่า อาคารสำนักงานเอกชนและที่ทำการของรัฐรวมถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ ท่าขนส่งทางบก สถานีอนามัย สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ตลาด สถานที่จำหน่าย อาคาร และสถานที่สะสมอาหาร

“ที่พักอาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืนไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น โรง บ้าน เรือน อาคารชุดโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล หอพัก ตึกแถว หรืออาคารอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า สถานที่จำหน่ายอาหารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า สถานที่สะสมอาหารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐและเอกชน ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย รวมถึงศูนย์เด็กเล็ก

“สถานที่ก่อสร้าง” หมายความว่า อาคารหรือพื้นที่หรือบริเวณใดๆที่มีการก่อสร้าง การตัดแปลง การซ่อมแซมและการรื้อถอน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมถึงกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆที่อาจขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะเว้นแต่ในที่หรือถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์ จัดให้ไว้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยรวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถานรวมทั้งบริเวณรอบๆทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 7 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเก็บขนมูลฝอย ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย พ.ศ.2552

ข้อ 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 9 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคนสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยชารองตู้กับข้าว ภาชนะอื่นๆที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้และจัดให้มีฝาปิดคุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคนสถาน

ข้อ 10 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารและสถานที่ที่มีการก่อสร้างต้องควบคุมและป้องกันไม่ให้มีแหล่งเพาะยุงในบริเวณอาคารหรือสถานที่ที่มีการก่อสร้าง โดยทำการตรวจสอบ ทำลาย กำจัด ผึ่ง เผา ขจัด ปรับปรุง แก้ไขหรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อแหล่งซึ่งเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะยุงอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ดังนี้

(1) ภาชนะหรือวัสดุที่ใช้แล้วและวางทิ้งไว้ตามที่ต่างๆ ทั้งในและบริเวณรอบอาคารและสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ใต้พุ่มไม้และในสนาม

(2) ถาดรองน้ำเครื่องปรับอากาศ เครื่องทำน้ำเย็น

(3) ภาชนะขังน้ำ และแหล่งขังน้ำ

(4) ท่อหรือรางระบายน้ำอุดตันกลางแจ้ง คูหรือร่องสนาม

(5) ร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขัง

(6) หลุม บ่อ หรือแอ่งน้ำขังตามพื้นดิน

(7) โพรงต้นไม้และง่ามไม้ โพรงหิน กระจบอกไม้ไผ่ กาบใบพืชจำพวกกล้วยไม้ พลับพลึงหมาก ปาล์มต่างๆ เป็นต้น

(8) ถังขยะที่ตั้งหรือแขวนไว้นอกอาคารและภาชนะรองรับขยะอื่นๆ

(9) ช่องหรือร่องระบายน้ำข้างทางเดิน เฉลียงและคาค้ำ

(10) บ่อรับน้ำ และทางหรือร่องระบายน้ำ ด้านข้างทั้งภายในและภายนอกและรอบๆของห้องใต้ดินหรือบริเวณหรืออาคารจอดรถทุกชั้น

(11) รางคอกไม้ กระจางและคอกต้นไม้

(12) บ่อน้ำหรือน้ำพุประดับ

(13) แอ่งน้ำขังตามพื้นคอนกรีตทุกชั้นของอาคารที่ก่อสร้าง

(14) กองวัสดุก่อสร้าง แผ่นผ้าใบ อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องจักร

(15) ทางหรืออุโมงค์ที่ก่อสร้างขึ้นมาชั่วคราวเพื่อระบายน้ำทิ้ง

(16) ระบบและรางระบายน้ำจากหลังคาของทางเดิน อาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่นๆ

(17) หลุมติดตั้งสายล่อไฟ บ่อเก็บชุดเปิด-ปิด ลื่นสำหรับประดู่น้ำ และหลุมติดตั้งก๊อกปิดทางเดินของน้ำ

(18) พื้นสำหรับรวบรวมถังขยะ หรือที่พักมูลฝอย หรือที่พักรวมมูลฝอย โดยเฉพาะทางหรือรางระบายน้ำ ร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขัง ภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว และถังขยะภายในหรือรอบๆ พื้นหรือที่พัก

(19) ภาชนะรองรับน้ำหรือแหล่งขังน้ำอื่นใดที่มีการกักเก็บน้ำไว้อย่างต่อเนื่อง อันอาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง

ข้อ 11 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานศึกษานอกจากต้องดำเนินการควบคุมยุงตามข้อ 10 แล้วต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีสถานศึกษาที่อยู่ในระหว่างช่วงปิดเทอมหรือที่มีหอพักหรือบ้านพักให้ควบคุมแหล่งเพาะยุงตามข้อ 3 รวมทั้งให้ใช้ทรายเคลือบสารเคมี ทุกๆสองถึงสามเดือน หรือใช้สารชีวภาพ ทุกๆ หนึ่งถึงสองสัปดาห์หรือวิธีอื่นใด เพื่อควบคุมลูกน้ำและยุงในโอ่งน้ำ ถังหรือบ่อเก็บน้ำในห้องน้ำและร่องหรือเหลี่ยมมุมที่มีน้ำขังในห้องน้ำ

(2) ในกรณีสถานศึกษาที่เลิกดำเนินการหรืออยู่ในระหว่างการรื้อถอน ต้องทำลาย กำจัด ผึ่งหรือเผาภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและภาชนะขังน้ำที่กองทิ้งไว้พร้อมทั้งให้ใช้ทรายเคลือบสารเคมี สารเคมี สารเคมีชีวภาพ หรือวิธีอื่นใดในแหล่งที่อาจเป็นที่เพาะยุงทุกแห่ง

ข้อ 12 เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่มีการก่อสร้างนอกจากต้องดำเนินการตามข้อ 10 แล้วจะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) กำจัดเศษขยะจากการก่อสร้าง คัดแปลง ซ่อมแซมและรื้อถอนลงในถังรองรับขนาดใหญ่ทันทีห้ามทิ้งกองไว้อย่างไม่เป็นระเบียบ

(2) เก็บกวาดที่พักรอกของคอนกรีตให้สะอาดและปราศจากกองเศษขยะจากการก่อสร้าง คัดแปลง ซ่อมแซมและรื้อถอน ถัง ขาม อ่างและภาชนะขังน้ำ พร้อมทั้งจัดหาถังรองรับเศษขยะให้เพียงพอต่อการใช้งาน

(3) จัดเก็บรวบรวมวัสดุก่อสร้างให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสมโดยจัดเก็บให้อยู่เหนือพื้นดินอย่างน้อยหกสิบเซนติเมตร ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการตรวจและใช้สารเคมีกำจัดแมลงในห้องบ่อหรือแอ่งที่อยู่ใต้กองวัสดุก่อสร้างได้

(4) พลิกรวดเข็นสำหรับขนกรวด หิน ดิน ทราย หรือเศษวัสดุก่อสร้างอื่นๆ เมื่อไม่ได้ใช้งานเพื่อป้องกันมิให้น้ำขังแต่ถ้ายังสามารถรองรับและขังน้ำได้ ควรหาวัสดุปกคลุมให้มีฉนวนด้วย

(5) ใส่ทรายเคลือบสารเคมี สารเคมี หรือสารชีวภาพในช่องหรือโพรงผนังหรือกำแพงที่มีน้ำขังหรือแหล่งน้ำขังเพื่อป้องกันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 11 (1)

(6) สร้างทางระบายน้ำ เพื่อระบายน้ำออกจากสถานที่มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาทางระบายน้ำให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งานและปราศจากวัสดุหรือสิ่งกีดขวางใดๆ ที่จะทำให้อุดตัน

(7) ขจัดหรือสูบน้ำที่ขังจากแอ่ง หลุม บ่อหรือแหล่งขังน้ำอื่นๆและถมกลบด้วยดินหรือทราย

(8) จัดหาและติดตั้งท่อระบายน้ำทิ้งที่เหมาะสมเพื่อระบายน้ำออกจากเครื่องปรับอากาศที่ใช้ในสำนักงานชั่วคราว

(9) เปิดท่อระบายน้ำทิ้งจากระบบส่งลมเย็นและหอฝุ้งเย็นตลอดเวลาจนกว่าระบบส่งลมเย็นและหอฝุ้งเย็นจะได้รับการเปิดเดินเครื่องและพร้อมที่จะใช้งานได้

(10) ในกรณีที่สำนักงานชั่วคราวและที่พักรอกของคอนกรีตตั้งอยู่ในสถานที่มีการก่อสร้าง ต้องทำหลังคาแบบลาดเทลงพื้นหรือเป็นลักษณะกระโจมเพื่อป้องกันมิให้น้ำขังบนหลังคาได้

(11) เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่มีการก่อสร้าง ต้องจัดอบรมให้ความรู้แก่คนงานเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อในสถานที่ปฏิบัติงาน โดยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการสาธารณสุขหรือการควบคุมป้องกัน

ข้อ 13 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ที่มีการก่อสร้างต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการควบคุมป้องกันและกำจัดยุงตามสมควร

ข้อ 14 เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ที่อยู่ในที่พักอาศัยควรควบคุมยุงในที่พักอาศัยโดยปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ปิดปากภาชนะเก็บน้ำด้วยผ้า ตาข่ายไนล่อน อะลูมิเนียม หรือวัสดุอื่นที่สามารถปิดปากภาชนะเก็บน้ำนั้นได้อย่างมิดชิด เพื่อป้องกันไม่ให้ยุงเสีคลอดเข้าไปวางไข่ได้

(2) หมั่นเปลี่ยนน้ำในภาชนะเล็กๆซึ่งมีน้ำไม่มากนัก เช่น แจกันดอกไม้สดที่หิ้งบูชาพระ ที่ศาลพระภูมิ แจกันประดับตามโต๊ะ รวมทั้งภาชนะและขวดประเภทต่างๆ ที่ใช้เลี้ยงต้นพลูด่างหรือไม้ประดับทุกเจ็ดวัน

ข้อ 15 ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคาร หรือเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 16 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 7 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 73 วรรคสอง

ข้อ 17 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 และข้อ 14 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 18 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

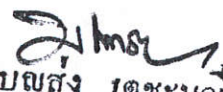
ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

เห็นชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)
สมุหราชารจังหวัด ปฎิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

20 พค 2552

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
2535

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความ
เป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิด ตลอดจนกำหนด
มาตรฐานการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกอบกับมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 บัญญัติให้ตรา
เป็นเทศบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

อาศัยตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางสวรรค์ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3. บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการที่มีหน้าที่โดยตรง

(2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 5. ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานของราชการ ส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 6. ให้เทศบาลตำบลบางสวรรค์ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) งู
- (14) จระเข้
- (15) นก
- (16) หนู
- (17) กระจ่าง

ข้อ 7. ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ในเขตเทศบาล

- (1) ซอยสระแก้ว 1 /
- (2) ซอยสระแก้ว 2 /
- (3) ถนนสายบ้านหมาก จนถึงเขตเทศบาล (
- (4) ถนนสายหลังตลาด
- (5) ซอยเทศบาล 2
- (6) ซอยเลียบบคลองอิปัน
- (7) ซอยปัญญาประชาอุทิศ
- (8) ซอยเทศบาล 4
- (9) ซอยเทศบาล 3
- (10) ซอยเทศบาล 1
- (11) ซอยชำนานัญกุล จนถึงทางเข้าเทศบาล
- (12) ซอยเทศบาล 5
- (13) ซอยเทศบาล 6

- (14) ซอยร่วมใจพัฒนา
- (15) ซอยหกพัน
- (16) ซอยบ้านนายสุวิทย์
- (17) ซอยบ้านสูงมูม
- (18) ซอยเกาะसान
- (19) ซอยบ้านโนนพล
- (20) ซอยประชาอุทิศ
- (21) ซอยบ้านสูงพื่อน
- (22) ซอยศรีภิรมย์
- (22) ซอยเทศบาล 7
- (23) ถนนสายแยก 4035 - เขตเทศบาล
- (24) ซอยเทศบาล 9
- (25) ถนนทางหลวงแผ่นดินสาย 4035 ในเขตเทศบาล
- (26) ถนนทางหลวงแผ่นดินสาย 44 ในเขตเทศบาล

ข้อ 8. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำละสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากและมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คน
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

ข้อ 9. ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้ งานสาธารณสุขของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ

ข้อ 10. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 11. ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ 6 ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์

ข้อ 12. เมื่อปรากฏว่าผู้ใดปล่อยสัตว์ฝ่าฝืนตามข้อ 7 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ไปกักขังไว้ที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน ในระหว่างการจับสัตว์หากสัตว์วิ่งหนีเกิดขาหักหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์ก็ตาม เทศบาลตำบลบางสวรรค์ จะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ 13. เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ 12 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ณ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของมารับคืนไป

ข้อ 14. เมื่อพ้นระยะเวลากักสัตว์ ตามข้อ 12 แล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 15. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (3) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
- (4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (5) เก็บหรือนำสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือ สถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 16. หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดการเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่กรณีที่มีคำสั่งให้หยุดการดำเนินกิจการทันที

ข้อ 17. ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัติอื่นที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 18. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ 16 หรือกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ 17 ผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 19. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 6 ถึงข้อ 11 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 20. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามเทศบัญญัติ ข้อ 15 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535

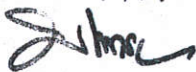
ข้อ 21. ผู้ดำเนินการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการตามเทศบัญญัติข้อ 16 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 22. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามเทศบัญญัติ ข้อ 17 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 23. ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

เก็บชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

20 พ.ค 2552

เทศบัญญัติ

เรื่อง

สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2552

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานและการดำเนินการสุสานและฌาปนสถานให้
 เป็นไปตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน
 สาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน การเก็บ ฟัง เผา ขุด หรือย้ายศพ ตลอดจนการใช้หรือรักษา
 ยานพาหนะเครื่องใช้ให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ การจัดทำทะเบียน การส่งรายงานและการอื่นใดเพื่อ
 ประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ การสาธารณสุขและอนามัยของประชาชนซึ่งการ
 ดำเนินการดังกล่าว มาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบมาตรา 11 แห่ง
 พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศ
 บัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2552

*****

โดยที่เป็นการสมควรตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางสวรรค์ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2552”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3. บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในเทศบัญญัตินี้

“สุสานและฌาปนสถานสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับ เก็บ ผัง หรือเผาศพ สำหรับประชาชนทั่วไป แต่ไม่รวมถึงสถานที่ใช้สำหรับเก็บศพชั่วคราวในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สุสานและฌาปนสถานเอกชน” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับ เก็บ ผัง หรือเผาศพ สำหรับตระกูลหรือครอบครัว หรือมิตรของตระกูลหรือครอบครัว แต่ไม่รวมถึงสถานที่ใช้สำหรับเก็บศพชั่วคราวในเคหะสถาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

ข้อ 5. เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือเมืองพัทยา จัดตั้งและดำเนินการ

ข้อ 6. ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7. เมื่อได้รับจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ 6 ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการด้วยก็ได้

ข้อ 8. ผู้ใดมีความประสงค์จะจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนด และการพิจารณาออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 9. ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือ ข้อ 7 ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหยาบกร้างในศีลธรรมอันดี
- (3) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 6 ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ 10. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6. หรือข้อ 7 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน

ข้อ 11. ห้ามมิให้ผู้ใด เก็บ ผัง หรือเศษพในสถานที่อื่น นอกจากในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือเก็บศพในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือเคหะสถานเป็นการชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 12. สถานที่สำหรับฝัง หรือเก็บต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) อยู่ห่างจากอาคารที่ใช้สำหรับเป็นที่บุคคลอยู่อาศัยไม่น้อยกว่าสองร้อยเมตร
- (2) อยู่ห่างจากถนนหรือทางสาธารณะ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร
- (3) อยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงจังหวัดไม่น้อยกว่าหนึ่งกิโลเมตร
- (4) อยู่ห่างจากแม่น้ำลำคลอง หรือแหล่งน้ำซึ่งประชาชนใช้หรือนำจะใช้บริโภคไม่น้อยกว่าห้าสิบเมตร
- (5) พื้นดินไม่เป็นที่ที่น้ำท่วมถึง
- (6) มีรั้วหรือกำแพงเป็นแนวแสดงเขตโดยรอบไว้ชัดเจน
- (7) ต้องปลูกสร้างสำหรับเก็บศพตามแบบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ส่วนที่ซึ่งปลูกสร้างไว้แล้วแต่ไม่ถูกสุขลักษณะต้องแก้ไขตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำ

ข้อ 13. สถานที่เผาศพ ต้องมีลักษณะดังระบุไว้ในข้อ 12(1) และ (2) เว้นแต่จะมีที่เผาศพเป็นพิเศษ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าจะป้องกันกลิ่นเหม็นและเหตุรำคาญอย่างอื่นได้

ข้อ 14. การเผา ผัง หรือเก็บศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่ออันตรายนั้น ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายศพออกจากหีบศพหรือที่บรรจุเดิม และห้ามมิให้เอาสิ่งติดไปกับศพนั้นออกจากหีบที่บรรจุ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตและกระทำในความควบคุมของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 15. การเผาศพต้องกระทำโดยวิธีซึ่งมิให้มีกลิ่นฟุ้งเป็นเหตุรำคาญให้แก่ประชาชน ดังนั้นจึงให้เผาศพได้ต่อเมื่อพ้นเวลาสิบห้านาฬิกา จนถึงสองนาฬิกาเท่านั้น ผู้ใดเผาศพนอกเวลาดังกล่าวนี้ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่สถานที่เผาเป็นพิเศษ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจและลงความเห็นแล้วว่าไม่เป็นเหตุรำคาญก็เผาได้ทุกเวลา

ข้อ 16. ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือดำเนินการบำรุงรักษาต้องปฏิบัติตามฝั่ดังต่อไปนี้

- (1) ฝังศพห่างรั้วหรือกำแพงที่เป็นเขตสถานที่ฝังศพ ไม่น้อยกว่าสี่เมตร
- (2) ให้หลุมฝังศพอยู่ห่างกันไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร โดยรอบ
- (3) ให้ทุกส่วนของพื้นที่หรือสิ่งที่ยกหรือสิ่งที่ยกศพอยู่ต่ำกว่าระดับพื้น ไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร
- (4) ห้ามมิให้ฝังศพเกินกว่าหลุมละหนึ่งศพ เว้นแต่ผู้ตายจะเป็นญาติกันและด้วยความยินยอมของเจ้าของศพทุกฝ่าย
- (5) ให้มีป้ายจารึกชื่อ นามสกุล วันเกิด วันตาย และวันที่ฝังไว้ทุกศพอย่างชัดเจนและปักไว้อย่างเรียบร้อย
- (6) ถ้าศพที่จะฝังตายด้วยโรคติดต่อที่ต้องแจ้งความ ต้องทำลายเชื้อโรคที่ศพโดยวิธีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

ข้อ 17. ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการบำรุงรักษาต้องปฏิบัติตามเก็บศพ ดังต่อไปนี้

- (1) บรรจุศพไว้ในหีบที่มั่นคงมิดชิด และโดยวิธีซึ่งจะป้องกันมิให้สิ่งปฏิญูลออกจากรั้วไหลออกมาได้
- (2) รักษาหีบศพให้คงอยู่ในสภาพดังกล่าว (1)
- (3) วางหีบศพไว้บนที่รองรับซึ่งต้องสูงกว่าพื้นดินไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร และถ้าจะซ้อนทับกันต้องเว้นระยะห่างของหีบล่างและหีบบนให้ห่างกันไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร
- (4) ต้องเขียนชื่อ นามสกุล วันเกิด วันตาย วันรับฝากไว้ที่หีบศพให้เห็นอย่างชัดเจนอยู่เสมอ
- (5) ถ้าจะเก็บศพไว้บริเวณสุสานและฌาปนสถาน โดยวิธีที่สร้างที่เก็บเป็นพิเศษก็ได้แต่ที่เก็บนั้นต้องมีลักษณะที่ปิดกันกลิ่นเหม็นและกันสิ่งปฏิญูลมิให้รั้วไหลออกมาได้ กับต้องจารึกข้อความไว้ที่หีบศพเช่นเดียวกับ (4)

ข้อ 18. ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการบำรุงรักษาต้องปฏิบัติตามขุดและย้ายศพ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องขออนุญาตขุดศพที่ฝังและได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะขุดศพขึ้นได้และการย้ายศพจากที่เก็บศพไปที่อื่นนอกจากสุสานที่เก็บศพไว้เดิมต้องขออนุญาตเช่นเดียวกัน
- (2) จัดให้มีที่รองรับศพซึ่งมั่นคงมิดชิดและกันน้ำซึมสำหรับศพที่ขุดหรือย้าย
- (3) ยานพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายศพ จะต้องมั่นคงและแข็งแรง และปกปิดมิดชิดไม่เป็นที่อุจาดตาแก่บุคคลอื่น

ดังนี้

ข้อ 19. ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการบำรุงรักษามีหน้าที่อื่น ๆ อีก

- (1) จัดให้มีทะเบียนแสดงกิจการของสุสานและฌาปนสถาน
- (2) ทำรายงานโดยคัดข้อความในทะเบียนนั้นเสนอนายทะเบียนท้องถิ่นเป็นรายเดือนทุกเดือน และส่งรายงานนั้นถึงนายทะเบียนท้องถิ่นก่อนวันที่ 7 ของเดือนใหม่สำหรับสุสานและฌาปนสถานเอกชนนั้น ให้ส่งรายงานประจำเดือนเฉพาะที่มีการเผา ฝัง หรือรับฝากศพเท่านั้น
- (3) รับรายงานต่อนายทะเบียนท้องถิ่น เมื่อปรากฏว่ามีผู้คนนำศพไปขอเผา ฝัง หรือเก็บโดยไม่มีใบมรณบัตรแสดงว่าได้รับอนุญาตให้เผา ฝัง หรือเก็บ ณ สุสานและฌาปนสถานแห่งนั้น
- (4) รักษาบริเวณสุสานและฌาปนสถานมิให้รกรุงรัง มือทึบ หรือมีน้ำขัง และรักษาที่เก็บศพ ที่พักศพ ที่ถ่ายศพและขุดขยาน ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ในการเผา ฝัง เก็บ ขุด และย้ายศพให้สะอาดและมั่นคงแข็งแรงใช้การได้เสมอ
- (5) ไม่ปล่อยให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยในสุสานและฌาปนสถาน
- (6) ทำตามคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าหน้าที่ในเรื่องทำความสะอาด ขำระล้างบริเวณสุสานและฌาปนสถานและขุดขยานซึ่งบรรทุกศพด้วยการทำลายเชื้อโรค

ข้อ 20. ใบอนุญาตตามข้อ 6 และข้อ 7 ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่สามนับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้จัดตั้งหรือดำเนินการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะส่งเป็นหนังสือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ผู้ใดมีความประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตตามแบบหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528

ข้อ 21. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 6 หรือข้อ 7 หรือไม่ต่อใบอนุญาตตามข้อ 20 ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่อใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ รัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ข้อ 22. ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ 6 จะเป็นผู้ขอและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

ข้อ 23. ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528 และเทศบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 และผู้เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้นต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งถ้าปรากฏว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศน์ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบเพื่อสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ 24. เมื่อปรากฏว่าสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนมีสภาพ หรือมีการใช้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ 6 แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ 6 ไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานนั้นภายใน กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถาน นั้นได้โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ 25. นอกจากกรณีตามข้อ 24 เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 ไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 23 วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 หรือเทศบัญญัติเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นตามกำหนดเวลาที่เห็นสมควร แต่ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ ทั้งนี้ผู้ถูกสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในเวลาสามสิบวันแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำสั่งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ข้อ 26. การอุทธรณ์ ตามข้อ 21 หรือข้อ 25 ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเสนอต่อไปยัง รัฐมนตรีโดยมิชักช้า

ข้อ 27. ในกรณีอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 21 หรือกรณีอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 25 ผู้อุทธรณ์ยังคงมี สิทธิเป็นผู้จัดตั้ง หรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ในระหว่างรอคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

ข้อ 28. ในกรณีใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได ้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

ข้อ 29. อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไป ตามอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 30. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ซึ่งประสงค์จะขอเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือ สุสานและฌาปนสถานเอกชน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้า วัน

ข้อ 31. ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยยืนยันตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามข้อ 25 หรือในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 เลิก สุสานและฌาปนสถานเอกชนตามข้อ 30 ถ้ามีกิจการในหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ยังคงต้องกระทำอยู่ ให้ผู้ ได้รับใบอนุญาตระทำกิจการในหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่กระทำการในหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ากระทำการนั้นแทนต่อไปจนเสร็จสิ้น โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ 32. ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ตายหรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 9 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 7 แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบและในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 7 ตายหรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 9 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 33. ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 ตายหรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 9 และมีบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 9 แสดงความจำนงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติ เพื่อขอเป็นผู้จัดตั้งหรือหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสาน และฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้ตั้งแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติจนถึงวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดแสดงความจำนงภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าทำหน้าที่แทนเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 จนกว่าจะมีผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 ขึ้นใหม่

ข้อ 34. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 6 ข้อ 7 หรือข้อ 11 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 24 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ในกรณีฝ่าฝืนข้อ 11 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือเคลื่อนย้ายศพที่ฝังหรือเก็บไว้ ไปฝังหรือเก็บสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 6 ภายในเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ฝ่าฝืนยังไม่ปฏิบัติตามให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ากระทำการนั้นโดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ฝ่าฝืน

ข้อ 35. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 หรือข้อ 7 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 10 หรือข้อ 28 หรือผู้ฝ่าฝืนข้อ 23 หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 ไม่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบการเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามข้อ 30 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 36. ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 23 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 37. ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถานที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการหรือเป็นผู้จัดการต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุและถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสาน และฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการ

สุสานและฌาปนสถานหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนหรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามวรรคหนึ่ง ซึ่งใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุก่อนที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับและมีไต่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรืออยู่ในระหว่างการขอต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ 38. ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

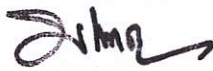
ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

เห็นชอบ

(นางบุญส่ง เตชะมณีสถิตย)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด น.บ.ผู้ว่าราชการน.บ.

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

20 พ.ค 2552

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
ฉบับละ 1,000 บาท
- (2) ใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
ฉบับละ 500 บาท
- (3) ใบแทนใบอนุญาต
ฉบับละ 50 บาท
- (4) การต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งหรือใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือ
สุสาน และฌาปนสถาน เอกชนให้เป็นไปตามอัตรา (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

เทศบัญญัติ

เรื่อง

สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2552

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด แบบหนังสือแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่สองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด แบบหนังสือรับรองการแจ้ง อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับมาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2552

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2552 ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภคและสวัสดิภาพของประชาชน ตามบทบัญญัติมาตรา 29 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบกับมาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางสวรรค์ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิกเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง สถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2543

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

- (1) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อมหรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆแต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือ ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี
- (2) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีไซ้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“สิ่งปฏิภูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น*

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมีไซ้เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียนยง่ายทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากพื้นที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ 6 ความในข้อ 5 ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบการ ดังนี้

- (1) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) การขายของในตลาด
- (3) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 7 ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหาร

- (1) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) พื้นที่ทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย พื้นลาดเอียงไปสู่ท่อระบายน้ำเสีย

- (3) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนด
- (4) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐาน
- (5) ต้องมีห้องส้วมและอ่างล้างมือที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ใช้การได้ดี
- (6) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์และเพียงพอ
- (7) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้ง ระเบียบและคำสั่งของเทศบาลตำบลบางสวรรค์

ข. สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร

- (1) ต้องอยู่ห่างไม่ต่ำกว่า 100 เมตร จากแหล่งน้ำรังเกียจ และ/หรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ ของเสียอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) พื้น ผนัง เพดานของร้านอาหาร ต้องเป็นวัสดุถาวร แข็ง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และพื้นต้องลาดเอียงไปสู่รางระบายน้ำ
- (3) ต้องมีรางระบายน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล น้ำเสียต้องผ่านบ่อดักเศษมูลฝอย และบ่อดักไขมันก่อนระบายลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ
- (4) ต้องมีห้องส้วมและอ่างล้างมือที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ใช้การได้ดี และมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ.2536 ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 และมีสบู่ใช้ตลอดเวลา
- (5) ต้องมีแสงสว่างภายในร้านอย่างเพียงพอต่อการปรุงประกอบและจำหน่ายอาหารไม่น้อยกว่าสองร้อยลักซ์ ณ จุดทำงาน ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ
- (6) ต้องมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ คุณภาพเทียบเท่าน้ำประปาโดยจ่ายน้ำผ่านระบบท่อประปา
- (7) บริเวณที่ปรุงอาหาร ต้องมีเครื่องดูดควัน และปล่องระบายควัน ซึ่งสูงเพียงพอต่อการระบายควันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ
- (8) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้ง ระเบียบและคำสั่งของเทศบาลตำบลบางสวรรค์

ค. สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร

- (1) ต้องอยู่ห่างไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยเมตร จากแหล่งน้ำรังเกียจ และ/หรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ ของเสียอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(2) พื้น ผนัง เพดานของร้านอาหาร ต้องเป็นวัสดุทึบ แข็ง เรียบ ทำความสะอาดง่ายและพื้นต้องลาดเอียงไปสู่รางระบายน้ำ

(3) ต้องมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ คุณภาพเทียบเท่าน้ำประปาโดยจ่ายน้ำผ่านระบบท่อน้ำ

(4) ต้องมีห้องส้วมและอ่างล้างมือที่ถูกสุขลักษณะ ใช้งานได้ดี และมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ.2536 ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 และมีสบู่ใช้ตลอดเวลา

(5) ต้องมีรางระบายน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล น้ำเสียต้องผ่านบ่อดักเศษมูลฝอย และบ่อดักไขมันก่อนระบายลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

(6) ต้องมีแสงสว่างภายในร้านอย่างเพียงพอต่อการปรุงประกอบและจำหน่ายอาหารไม่น้อยกว่าสองร้อยลักซ์ ณ จุดทำงาน ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

(7) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่สามารถดับเพลิงที่เกิดจากก๊าซได้ ติดตั้งในที่ที่สามารถหยิบใช้ได้ง่ายเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และต้องมีการตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิงทุกปี

(8) การระบายอากาศภายในร้านต้องเพียงพอ โดยมีช่องสำหรับระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง สำหรับห้องรับประทานอาหารที่มีเครื่องปรับอากาศต้องมีเครื่องดูดอากาศรวมทั้งติดเครื่องหมาย “ห้ามสูบบุหรี่” ไว้ด้วย

(9) บริเวณที่ปรุงอาหาร ต้องมีเครื่องดูดควัน และปล่องระบายควันซึ่งสูงเพียงพอต่อการระบายควันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ

ข้อ 8 อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบการนั้นได้ โดยถูกต้องตามหลักกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 9 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตั้งดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์นำโรค
- (2) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (3) รักษาส้วมให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ
- (4) จัดสิ่งของเครื่องใช้และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (5) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลตำบลบางสวรรค์

ข้อ 10 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาคาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บ

รักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้และของใช้อื่นๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนตัวของผู้จำหน่าย ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้

1. สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหารหรือผู้ช่วย

1.1 ต้องไม่ป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อที่ระบุไว้ใน พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.2523 รวมถึง โรคพยาธิ และโรคไวรัสตับอักเสบเอ เมื่อเจ็บป่วยต้องรักษาให้หายเป็นปกติ ก่อนที่จะปรุงประกอบอาหาร

1.2 ต้องแต่งกายให้สะอาด ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

1.3 ต้องรักษามือให้สะอาด โดยการล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาด หลังจากหยิบจับสิ่งสกปรกหรือใช้ห้องส้วม เล็บมือจะต้องตัดให้สั้นและสะอาดอยู่เสมอ

1.4 ในการปรุง หรือจับต้องอาหาร ต้องใช้เครื่องมือช่วยในการหยิบจับ

1.5 ถ้าเป็นแผล ฝี หนอง ที่มีมือ แขน หรือใบหน้า จะต้องใส่ยาฆ่าเชื้อโรค และปิดแผลด้วยพลาสติกเกอร์

1.6 ห้ามสูบบุหรี่ พுகุ้ยโดยไม่จำเป็นระหว่างการทำปรุงประกอบ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร

1.7 ผู้ประกอบการค้าทุกคน ต้องมีบัตรประจำตัวซึ่งออกโดยราชการส่วนท้องถิ่น และต้องติดให้เห็นได้ง่าย

1.7.1 หลักเกณฑ์การรับบัตร

- ผู้ประกอบการค้าต้องผ่านการทดสอบความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหาร และความรู้อื่นที่จำเป็น โดยเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัด

- ต้องให้มีใบรับรองแพทย์ตามหลักเกณฑ์การตรวจสุขภาพประจำปี ระบุว่าไม่ป่วยเป็นโรคตามเกณฑ์ 1.1 ซึ่งออกให้ไม่เกิน 1 เดือนก่อนขอบัตรประจำตัว

1.7.2 ต้องมีการต่อบัตรทุกปี

2. สุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บ หรือสะสมอาหาร รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ นำใช้ และของใช้ต่างๆ

2.1 สถานที่รับประทานอาหาร ต้องดูแลโต๊ะ เก้าอี้ ให้สะอาดและแข็งแรงอยู่เสมอ

2.2 การจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บ สะสมอาหาร และการล้าง การเก็บ ภาชนะต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 ซม.

2.3 อาหารและเครื่องคั้น ในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทต้องมีเลขทะเบียนคำรับอาหาร

2.4 อาหารที่ปรุงสำเร็จแล้ว เก็บในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด และเก็บในระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะไม่ทำให้เกิดการเจริญของเชื้อโรคที่เป็นอันตรายในอาหารแต่ละชนิด

2.5 น้ำดื่ม เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ ต้องสะอาด ใส่ภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด มีก๊อก หรือทางเทริน้ำ หรือมีอุปกรณ์ที่มีด้ามสำหรับตักโดยเฉพาะ

2.6 น้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องสะอาด ใส่ในภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด มีอุปกรณ์ ที่มีด้ามสำหรับตักหรือตักโดยเฉพาะ และต้องไม่มีสิ่งของอื่นแฉะรวมไว้

2.7 ภาชนะที่บรรจุอาหาร หรือใส่เครื่องปรุงรสต่างๆต้องใช้วัสดุ และมีการออกแบบที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร และปลอดภัย

2.8 ภาชนะที่ใช้แล้ว ต้องล้างและเก็บให้ถูกหลักสุขาภิบาลอาหาร

2.9 ภาชนะที่ใช้สำหรับบริการน้ำดื่มแก่ผู้บริโภค ประเภทใช้แล้วทิ้ง ห้ามนำกลับมาใช้ใหม่ และประเภทที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ให้ล้างให้ถูกหลักสุขาภิบาลอาหารทุกครั้งหลังจากใช้งานแล้ว

2.10 ผู้ประกอบการค้าต้องมีที่รองรับมูลฝอย ที่ไม่รั่วซึม มีฝาปิด หลังการจำหน่ายในแต่ละวันต้องมีการเก็บรวบรวมมูลฝอยนำไปกำจัด หรือนำไปทิ้งในที่รวบรวมมูลฝอย และทำความสะอาดบริเวณพื้นวางระบายน้ำไม่ให้มีกลิ่นเหม็น มูลฝอย และคราบไขมันตกค้าง

2.11 จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และเหตุรำคาญ อันเนื่องมาจากการปรุงประกอบ จำหน่ายและเก็บอาหาร

2.12 ไม่นำสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข หรือแมว เข้ามาในร้านอาหาร

ข้อ 11 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องไม่เป็นโรคติดต่อ และไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุให้ควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร

ข้อ 12 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบคำขอรับใบอนุญาต (แบบที่ 1) พร้อมกับหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือบัตรประจำตัวพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน

ในกรณีสถานที่ตามวรรคหนึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามแบบ สอ.2 พร้อมหลักฐานต่างๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก่อนจัดตั้ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่แก่ผู้แจ้งตามแบบ สอ.3 เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งเป็นการชั่วคราวในระหว่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ตามที่ขอ

ข้อ 13 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอรับใบอนุญาตหรือขอรับหนังสือรับรองการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ สอ.4 หรือแบบ สอ.5 หรือออกหนังสือรับรองการแจ้งตามแบบ สอ.6 หรือ สอ.7 แล้วแต่กรณี

ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัติ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้ง ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณี ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งจะบอกเลิกการดำเนินกิจการนั้น ก่อนถึงกำหนดการที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาต ผู้แจ้งผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณีทราบ ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ

ภูมิลาเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 14 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งผู้ใดประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือขอต่ออายุหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สอ.8 พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสิ้นอายุ

ข้อ 15 ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตหรือวันที่ออกหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ 16 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไป ให้ไปยื่นคำร้องบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 17 หากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง แล้วแต่กรณี จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีเกิดสูญหาย หรือถูกทำลาย ใบอนุญาตหรือหนังสือ

รับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 19 การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้ใช้แบบ สอ.4 หรือแบบ สอ.5 หรือแบบ สอ.6 หรือแบบ สอ.7 แล้วแต่กรณี โดยประทับสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วยและให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม ระบุสาเหตุ การสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ 20 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) คำขอรับใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบที่ 1

(2) คำขอต่อใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบที่ 2

(3) คำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งให้ใช้แบบที่ 3

(4) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารให้ใช้แบบ สอ.4

(5) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่สะสมอาหารให้ใช้แบบ สอ.5

(6) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารให้ใช้แบบ สอ.6

(7) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่สะสมอาหารให้ใช้แบบ สอ.7

ข้อ 21 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 22 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์เป็นผู้รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ
ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

เห็นชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

20 พ.ค 2552

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับที่	พื้นที่ประกอบการ	ค่าธรรมเนียมฉบับละ (บาทต่อปี)
1	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน 10 ตารางเมตร 100.-	1 100
2	พื้นที่ประกอบการเกิน 10 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 25 ตารางเมตร 200.-	2 200 ✓
3	พื้นที่ประกอบการเกิน 25 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 50 ตารางเมตร 400.-	3 400 ✓
4	พื้นที่ประกอบการเกิน 50 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 100 ตารางเมตร 800.-	4 800 ✓
5	พื้นที่ประกอบการเกิน 100 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร 1,000.-	5 1,000 ✓

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับที่	พื้นที่ประกอบการ	ค่าธรรมเนียมฉบับละ (บาทต่อปี)
1	พื้นที่ประกอบการเกิน 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 400 ตารางเมตร	2,000
2	พื้นที่ประกอบการเกิน 400 ตารางเมตร	3,000

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2552

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ
 สาธารณสุข พ.ศ.2535

เหตุผล

โดยเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วย
 จำหน่ายสินค้า สุขลักษณะในการใช้ กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บหรือสะสมอาหาร หรือ
 สินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ การจัดวางสินค้าและการระบาย
 สินค้า กำหนดเวลาสำหรับจำหน่ายสินค้าและการอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตราย
 ต่อสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ เพื่อประโยชน์ของประชาชน
 และการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการ
 ขอ การออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งการดำเนินการ
 ดังกล่าว มาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการ
 สาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกอบกับมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 บัญญัติ
 ให้ตราเป็นเทศบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราเป็นเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2552

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบกับมาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางสวรรค์ และโดยอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2552”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก เทศบัญญัติตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2543

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในเทศบัญญัตินี้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เร่ขาย” หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยมิได้จัดวางอยู่ในที่ใดเป็นปกติ ไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 5. ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่ใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6. การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย

- (2) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ยื่นล้ำบริเวณที่กำหนด ร่มหรือผ้าใบบังแดด รวมทั้งตัวผู้ค้าต้องไม่ล้ำลงมาในผิวจราจร
- (3) แผงสำหรับวางขาย เช่น แคร่ แท่น โต๊ะ ต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีขนาดและความสูงจากพื้นอย่างน้อยหกสิบเซนติเมตร ทำความสะอาดง่าย สภาพดี
- (4) รักษาความสะอาดบริเวณที่จำหน่ายสินค้าอยู่เสมอ ทั้งในระหว่างทำการค้าและหลังจากเลิกทำการค้าแล้ว
- (5) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ไว้ให้เพียงพอ
- (6) ให้จัดวางสินค้าที่จำหน่ายบนแผงหรือจัดวางในลักษณะอื่นตามที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์ กำหนด
- (7) ห้ามพาด ติดตั้งวางแผงค้า เกาะเกี่ยวสายไฟฟ้า หลอดไฟฟ้าหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับการขาย รวมตลอดถึงการตอกตะปู ผูกเชือกหรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดกับคอกไม้หรือต้นไม้โดยเด็ดขาด
- (8) ห้ามใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้เครื่องยนต์มีเสียงดัง
- (9) ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดที่ก่อให้เกิดเสียงดังจนเกิดเหตุเดือดร้อนหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
- (10) หยุคประกอบการค้ากรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนด
- (11) หลังจากทำการค้าต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบการค้าออกจากบริเวณที่อนุญาตให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า
- (12) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวข้องด้วยสัญลักษณ์ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7. การจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 (1) - (1)
- (2) ผู้สัมผัสอาหารแต่งกายสะอาด สวมเสื้อมีแขน ผู้ปรุงต้องผูกผ้ากันเปื้อนและสวมหมวกหรือเน็ตคลุมผม
- (3) ตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผล มีการบาดเจ็บ การถูกทากหรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือหรือนิ้วมือต้องปิดบาดแผลให้เรียบร้อย
- (4) ไม่สูบบุหรี่ ขบเคี้ยว รับประทานอาหาร ในขณะที่เตรียม ทำ ประกอบ ปรุง หรือจำหน่ายอาหารหรือไม่ไอ จาม รดอาหาร
- (5) ที่เตรียม ทำ ประกอบ ปรุง และวางแผงจำหน่ายอาหารต้องสูงจากพื้นอย่างน้อยหกสิบเซนติเมตร ทำความสะอาดง่าย มีสภาพดี เป็นระเบียบ
- (6) ล้างภาชนะด้วยน้ำยาล้างภาชนะ แล้วล้างด้วยน้ำสะอาด 2 ครั้ง หรือล้างด้วยน้ำไหล จะต้องมีการล้างภาชนะอุปกรณ์ที่มีเศษอาหารและวางสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 เซนติเมตร และต้องไม่ถ่ายเทน้ำล้างภาชนะอุปกรณ์ที่มีเศษอาหารลงพื้นหรือลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

- (7) รักษาเครื่องมือเครื่องใช้อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายอาหารให้สะอาดและใช้งานได้ คืออยู่เสมอ
  - (8) ให้ปกปิดอาหาร เครื่องปรุงอาหาร ภาชนะใส่อาหาร เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับประกอบอาหารด้วยอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันฝุ่นละออง แมลงวันและสัตว์ซึ่งเป็นพาหนะนำโรครวมทั้งดูแลรักษาให้สะอาดและใช้งานได้คืออยู่เสมอ
  - (9) ใช้น้ำสะอาดในการทำ ประกอบ ปรุง แซ่ ล้างอาหาร ภาชนะเครื่องใช้และปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ
  - (10) ใช้วัสดุ ภาชนะอุปกรณ์ที่สะอาด ใช้สารปรุงแต่งอาหารต้องมีเลขทะเบียนตำรับอาหาร (อย.) ทำ ประกอบ ปรุง และจำหน่ายอาหาร
  - (11) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยโดยแยกประเภทเป็นแบบแห้งและเปียกที่ถูกสุขลักษณะไว้ให้เพียงพอและไม่ถ่ายเททิ้งในท่อระบายน้ำหรือทางสาธารณะ
  - (12) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย เตรียม ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร
  - (13) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งเทศบาลตำบลบางสวรรค์
- ข้อ 8. การระบายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้
- (1) จำหน่ายสินค้าในบริเวณที่อนุญาตให้จำหน่ายได้
  - (2) ต้องแต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย
  - (3) มูลฝอยจากการระบาย ห้ามทิ้งลงในที่หรือทางสาธารณะ
  - (4) ในขณะที่ระบายสินค้า ห้ามใช้ เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือส่งเสียงดังจนเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
  - (5) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ข้อ 9. การระบายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่าย และผู้ช่วยจำหน่ายปฏิบัติดังต่อไปนี้
- (1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 8 (1) - (5)
  - (2) อาหารที่ระบายต้องสะอาด ปลอดภัย
  - (3) ใช้วัสดุ ภาชนะหีบห่อที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่อาหาร
  - (4) ดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการระบายอาหารให้สะอาดและใช้งานได้คืออยู่เสมอ
  - (5) จัดอาหารแยกประเภทของสินค้าให้เป็นระเบียบ
  - (6) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน สะอาดเรียบร้อย และสวมรองเท้านขณะทำการระบายอาหาร
  - (7) ตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผลบริเวณมือต้องปิดบาดแผลให้เรียบร้อย

(8) ไม่สูบบุหรี่ หรือไอ จามรดบนอาหารในขณะที่ขาย

(9) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งเทศบาลตำบลบางสวรรค์

ข้อ 10. ห้ามผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายประกอบกิจการเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าตนเป็นพาหนะของโรค และได้รับความเป็นหนังสือแจ้งว่าตนเป็นพาหนะของโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ดังต่อไปนี้

- (1) วัณโรค
- (2) อหิวาตกโรค
- (3) ไข้ไทฟอยด์
- (4) โรคบิด
- (5) ไข้สวกใส
- (6) โรคเรื้อน โรคคางทูม
- (7) โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ
- (8) โรคตับอักเสบที่เกิดจากไวรัส
- (9) โรคอื่นๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ 11. ถ้าปรากฏว่าผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่าย ผู้ใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหนะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ในข้อ 10. ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต่อไปจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ข้อ 12. ผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

- (1) ต้องไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหนะของโรคติดต่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ 11.
- (2) เงื่อนไขอื่นตามที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนด

ข้อ 13. ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สณ 1 พร้อมกับเอกสารตามที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนด และรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัวไม่สวมหมวกไม่สวมแว่นตาคำ ขนาด 1x1 นิ้ว ของผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าคนละสามรูป เพื่อติดไว้ในทะเบียนหนึ่งรูป ในใบอนุญาตหนึ่งรูป และบัตรสุกษลักษณะประจำตัวอีกหนึ่งรูป

ข้อ 14. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตตามข้อ 13 แล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ สณ 2 หรือแบบ สณ 5 และบัตรประจำตัวผู้ได้รับใบอนุญาตตามแบบ สณ 3 หรือแบบ สณ 6 แล้วแต่กรณี

ข้อ 15. ผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ของ

จำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

การแจ้งความตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ 16. ในขณะทำการจำหน่ายสินค้าหรือเรือขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนได้เสมอและทำการจำหน่ายสินค้า หรือเรือขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามประเภทสินค้าและลักษณะการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะที่ได้รับอนุญาต

ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ต้องติดบัตรสุกลักษณะประจำตัวไว้ที่หน้าอกเสื้อด้านซ้ายตลอดเวลาที่จำหน่ายสินค้า

ข้อ 17. เมื่อผู้ได้รับอนุญาตฉบับหนึ่งให้ได้เฉพาะผู้ได้รับอนุญาตกับผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน หนึ่งคน และห้ามไม่ให้โอนใบอนุญาต

ข้อ 18. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้า หรือเรือขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สณ 7 พร้อมชำระเงินค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ 19. ใบอนุญาตให้มีอายุ 1 ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 18. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้า หรือเรือขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สณ 7 พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาต

ข้อ 19. ใบอนุญาตให้มีอายุ 1 ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 20. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สณ 8

ข้อ 21. หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทสินค้าหรือลักษณะวิธีการจำหน่ายหรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือรายการอื่นใดให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สณ 8

ข้อ 22. หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือบัตรสุกลักษณะประจำตัวสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สณ 8 เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือขอรับบัตรสุกลักษณะประจำตัวใหม่แล้วแต่กรณี ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตหรือบัตรสุกลักษณะประจำตัวเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ
- (3) รูปถ่ายของผู้ได้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่าย ขนาด 1x1 นิ้ว จำนวน 3 รูป

ข้อ 23. การออกใบแทนใบอนุญาตหรือการออกบัตรสุขลักษณะประจำตัวใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สณ 2 หรือแบบ สณ 5 แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสี
แดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วยและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของ
ของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

(3) กรณีบัตรสุขลักษณะประจำตัว ให้ออกบัตรสุขลักษณะประจำตัวใหม่ตามแบบ สณ 3 หรือ
แบบ สณ 6 แล้วแต่กรณี

ข้อ 24. ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- (1) คำขอใบอนุญาตเป็นผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สณ 1
- (2) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สณ 2
- (3) บัตรประจำตัวผู้ได้รับอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สณ 3
- (4) คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สณ 4
- (5) ใบอนุญาตเป็นผู้ร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สณ 5
- (6) บัตรประจำตัวผู้ได้รับใบอนุญาตร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สณ 6
- (7) คำขอต่อใบอนุญาตเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สณ 7
- (8) คำขออนุญาตต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สณ 8

ข้อ 25. ผู้ได้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามประกาศของนายกเทศมนตรี
โดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจรแต่ละพื้นที่

ข้อ 26. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 27. ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์ เป็นผู้รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)
นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

เห็นชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)
องมนตรีราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

20 พ.ค 2552

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2552

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
1.	จำหน่ายโดยลักษณะวิธีตั้งวางสินค้าในที่ใด ที่หนึ่งเป็นปกติ พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ 5-10 ตร.ม. ๑ ตร.ม. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ 11-20 ตร.ม. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ 20-แต่ไม่เกิน 25 ตร.ม. และ (ตั้งแต่ 25 ตร.ม ขึ้นไป ตร.ม.ละ 100 .- บาท)	200.- 300.- 400.-	
2.	จำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย (แผงลอยล้อเลื่อน)	200.-	
3.	จำหน่ายโดยลักษณะการตั้ง วาง ขายเป็น ครั้งคราว (งานเทศกาล,งานแสดงสินค้าอื่น ๆ ครั้งละไม่เกิน 30 วัน) 1. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ 10-20 ตร.ม. รายละ 2. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ 20-30 ตร.ม. รายละ 3. พื้นที่ประกอบการ ตั้งแต่ 30- ตร.ม. ขึ้นไปราย ละ	100.- 200.- 300.-	

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2552

หลักการ

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 63 ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกเทศบัญญัติเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียม วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยภายในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2552

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดำเนินการเก็บขนรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตลอดจนหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ มาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 44 มาตรา 54 มาตรา 58 และ มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์

เรื่องการจัดตั้งปฏิภูมและมูลฝอย พ.ศ.2552

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิภูมและ มูลฝอย พ.ศ.2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 44 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางสวรรค์ และโดยอนุมัติของ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิภูมและ มูลฝอย พ.ศ.2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เมื่อได้ประกาศ โดยเปิดเผยที่ สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิภูมและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2543

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิภูม” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่ง โสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่ อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น อย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับการมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้มีอำนาจ กระทำแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำแทน นิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ที่ตกลงทำงานให้นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

ข้อ 5 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้อำนาจหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นร่วออกข้างนอก

ข้อ 7 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานในครอบครองของตนและต้องเป็นสถานที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลสามารถจัดเก็บขยะมูลฝอยได้สะดวก

ข้อ 9 ที่รองรับมูลฝอย หมายถึง ถังขยะหรือที่รวบรวมขยะมูลฝอย ซึ่งต้องจัดให้เป็นที่ยังพอกับลักษณะของอาคารและการประกอบการและต้องไม่รั่วและมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงพาหะนำโรคหรือสัตว์คู่ย์เขี้ยได้ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 10 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11 สำหรับสถานที่ประกอบการโดยให้นายจ้างจัดให้มีส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้าง ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยกว่าอย่างละ 1 ที่

(2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และห้องส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่

(3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และห้องส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่

(4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คนขึ้นไป ให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่ สำหรับลูกจ้างทุกๆ 50 คน

(5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิง ให้มีห้องน้ำและห้องส้วมสำหรับหญิงไว้เฉพาะพอสมควร

สำหรับห้องส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาดชำระตามสมควร และให้มีอ่างล้างมือ หน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่างต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 12 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศ หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

- (1) ตัวเรือนส้วมต้องมั่นคง แข็งแรงและมิดชิด
- (2) พื้นที่ในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่ และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร
- (3) พื้นห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้องส้วม
- (4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย 10% ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ
- (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต - เทียน
- (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหะนำโรคได้ สูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
- (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า-ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตรก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึม หรือร่องซึมใต้พื้นดิน หรือถังกรอง หรืออื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน
- (8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม
- (9) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ
- (10) ต้องรักษาความสะอาดส้วม และใช้ส้วม ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกส้วม
- (11) จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะในปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือ ส้วม 1 ที่ต่อคนงาน 25 คน

2. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดทุกครอบครั้ว และมีที่รองรับขยะรวมขนาดความจุ 200 ลิตร ต่อ 60 คน ต่อวัน และมีการปกปิดป้องกันสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องเก็บกวาดขยะโดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดหรืออาจเก็บในถุงพลาสติก

3. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 13 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหสถาน จะต้องให้เทศบาล หรือนุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 14 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ 13 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหสถาน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ 13 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ทำการขน คู้ยเขี่ย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ หรือสถานที่เทมูลฝอยใดๆ ของเทศบาลหรือที่ตั้งอยู่ในที่หรืออยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 16 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ทำการ ถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลของเทศบาลตำบลบางสวรรค์

ข้อ 17 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ตามข้อ 17 ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 19 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจออกคำสั่งไม่อนุญาตภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัติ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 19

ข้อ 23 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 24 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเลิกดำเนินการ

ข้อ 25 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหาย หรือ

(2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 26 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 27 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

(4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆเป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 28 หากผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 29 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 31 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้

(2) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 32 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 20 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
หยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการ
หรือผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิด
หนังสือไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้น ได้
ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 33 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน
ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงใบอนุญาต

ข้อ 34 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ 20 วรรคสอง ข้อ 28 หรือมีคำสั่งในเรื่องการ ไม่
ออกใบอนุญาต ตามข้อ 19 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามข้อ
31 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 29 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นมี
สิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ.2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 18, ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.2535

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 5 ถึงข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสองแห่ง
พระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน
หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัติ ข้อ 27 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 38 ผู้ดำเนินการผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุด
ดำเนินการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติ ข้อ 20 วรรคสอง หรือ ข้อ 28
โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 39 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติ ข้อ 29 โดยไม่มีเหตุ
หรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 21 หรือ ข้อ 25 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 42 ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามเทศบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปแต่จะต้องมายื่นคำขอรับอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาที่กำลัิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 43 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆที่กำหนดท้ายเทศบัญญัติที่กำหนดดังต่อไปนี้

- (1) คำขอรับใบอนุญาตรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย ให้ใช้แบบ ปม.1
- (2) ใบอนุญาตรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ ปม.2
- (3) ใบอนุญาตให้รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ ปม.3
- (4) คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย ให้ใช้แบบ ปม.4
- (5) คำร้องหรือคำขออื่นใดนอกจากที่ระบุข้างต้นใน (1) - (4) ให้ใช้แบบคำร้องทั่วไป

ข้อ 44 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกใบประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

เห็นชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

ผู้อำนวยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

20 พฤศจิกายน 2552

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.2552

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
1	ก. ค่าเก็บมูลฝอยประจำเดือนสำหรับ		
	อาคารหรือเคหะวันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ	20	
	วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร เดือนละ	40	
	วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร เดือนละ	60	
	วันหนึ่งเกิน 60 ลิตร แต่ไม่เกิน 80 ลิตร เดือนละ	60	
	วันหนึ่งเกิน 80 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	100	
	วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร เดือนละ	200	
	วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร เดือนละ	300	
	วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร เดือนละ	400	
	วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร เดือนละ	500	
	ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด โรงงาน อุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก		
	วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	1,000	
	วันหนึ่งเกินลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตรหรือ เศษลูกบาศก์เมตรละ เดือนละ	1,000	
	ค. ค่าเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว		
ครั้งหนึ่งๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	150		
ครั้งหนึ่งๆ เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	150	10 ลิตร	
ง. ค่าเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูล			
ลูกบาศก์เมตรละ	150		
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	150		
เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	75		
2. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต			
ก. รับทำการเก็บขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ ได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่า บริการ ฉบับละ	5,000		
ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดย ได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000		

เทศบัญญัติ

เรื่อง

ตลาด พ.ศ.2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง ตลาด พ.ศ.2552

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการจัดตั้งตลาดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

เหตุผล

โดยเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่อใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ตลอดจนการควบคุมตลาดทุกแห่งให้มีสภาพที่ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การป้องกันเหตุรำคาญ การป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ ตลอดจนหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการขายของในตลาด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกอบมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์

เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2552

.....

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วยตลาด พ.ศ.2552 ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาสีแกวล้อมและสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบ มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบาง สวรรค์ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัตินี้ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลบางสวรรค์นี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบาง สวรรค์ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แล้ว เจ็ดวัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ นี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิก เทศ บัญญัติของเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง ตลาด พ.ศ.2543

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ใดซึ่งปกติดัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของ เสียง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึง บริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือ เป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

ลักษณะของตลาด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- (1) ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการ เป็น การประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่ 1
- (2) ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและการดำเนินการ เป็นการประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่ 2
- (3) ตลาดประเภทที่ 3 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการ เป็น ครั้งคราวหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่ 3

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้และของอื่นๆที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดอง หรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

“อาหารปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาด ตัวอาคาร แผงขายของ ในตลาด พื้น ผนัง เพดาน รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่างๆ รอบอาคารตลาดให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไข่ ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 5 ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตรจากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกัน ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ 1

ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 6 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคาร สิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วมและถ่ายปัสสาวะที่รวบรวม มูลฝอย และที่จอดรถตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 7 อาคารสิ่งปลูกสร้าง สำหรับผู้ขายต้องมี และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) มีถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่าสี่เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่าสี่เมตรอย่างน้อยหนึ่งทาง

(2) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(3) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้นๆ

(4) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่ายและไม่มีน้ำขัง

(5) ฝาผนังทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ และทำความสะอาดง่าย

(6) ประตูมีความกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร และสามารถป้องกันสัตว์ต่างๆเข้าไปพลุกพล่านในตลาด

(7) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อที่มีความกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร

(8) มีการระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นอับ

(9) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยลักซ์ เว้นแต่ที่แผงขายสินค้าหรือเชิงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่าสองร้อยลักซ์ ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

(10) แผงขายสินค้าเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่ายมีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่าสองตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร และทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบเซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(11) จัดให้มีน้ำประปาอย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้า หรือล้างมือ โดยระบบท่อสำหรับแผงขายอาหารสดต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่าหนึ่งก๊อกน้ำ ต่อสองแผง และมีการวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัยไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้

(12) มีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทางระบายน้ำภายในตลาดต้องเป็นแบบเปิด ส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยู และมีตะแกรงปิดที่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ง่าย มีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เว้นแต่จะได้จัดส่งน้ำเสียไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่นโดยได้เสียค่าบริการตามอัตราของราชการส่วนท้องถิ่นได้

(13) ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ติดตั้งไว้ในบริเวณที่เห็นได้ง่าย

ข้อ 8 ที่ขนถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีและอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใด โดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ 9 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด

(2) มีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระและปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์สัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(3) ห้องส้วมต้องสร้างด้วยวัสดุทนทาน และทำความสะอาดง่าย มีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่าเก้าสิบตารางเซนติเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง และมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่าเก้าสิบเซนติเมตร ประตูเป็นชนิดเปิดออกและมีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรง

- (4) ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคาน หรือเพดานต้องไม่น้อยกว่าสองเมตร และมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ
- (5) พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่าหนึ่งต่อหนึ่งร้อย และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง
- (6) กรณีเป็นโถส้วมชนิดคอกห่านต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าสี่สิบเซนติเมตร
- (7) มีท่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งจะต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่าหนึ่งต่อสิบ
- (8) มีท่อระบายก๊าซขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่าสองเซนติเมตรครึ่ง สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น
- (9) ความเข้มของแสงสว่างในห้องส้วมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยลักซ์
- (10) จัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอสำหรับห้องส้วมทุกห้อง รวมทั้งจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน

ข้อ 10 จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มี ดังนี้

- (1) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่าหกที่ ต่อจำนวนแผงไม่เกินสี่สิบแผง โดยแยกเป็นส้วมชายสองที่ ส้วมหญิงสี่ที่ และให้เพิ่มเป็นส้วมชายและส้วมหญิงอีกหนึ่งที่ และสองที่ ตามลำดับต่อจำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุกยี่สิบห้าแผง
- (2) ที่ถ่ายปัสสาวะชายต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชายและอยู่ในบริเวณเดียวกัน
- (3) อ่างล้างมือต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าหนึ่งที่ ต่อส้วมสองที่ และที่ถ่ายปัสสาวะสองที่

ข้อ 11 ที่รวบรวมมูลฝอยต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวรหรือเป็นที่พักมูลฝอยที่เข้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ 12 ที่จอดรถต้องจัดให้มีตามความเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ 2

ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 13 ตลาดประเภทที่ 2 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสมและให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอยตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 14 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของต้องมี และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขังอยู่ได้
- (2) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปพุกพ่วนในตลาดได้

- (3) แผงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บหรือสะสมสินค้าและของอื่นๆและมีทางเข้าแผงสำหรับผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบเซนติเมตร
- (4) ทางเดินสำหรับผู้ซื้อที่มีความกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร
- (5) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำที่สะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ
- (6) มีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสียและมีการบำบัดน้ำเสียดังนี้
  - (ก) ในห้องที่ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
  - (ข) ในห้องที่ยังไม่ใช่บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารให้มีบ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกจากตลาดสู่ท่อสาธารณะ ทั้งนี้ต้องไม่ระบายน้ำสู่แหล่งน้ำสาธารณะและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง

ข้อ 15 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ตามที่กำหนดในข้อ 9(2)-(10) และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ 10 และตั้งอยู่ในที่เหมาะสม นอกบริเวณแผงขายสินค้า

ข้อ 16 ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นมีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายสินค้า และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ส่วนที่ 3

ตลาดประเภทที่ 3

ข้อ 17 ตลาดประเภทที่ 3 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม และให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอยตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 18 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของต้องมี และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

- (1) แผงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร
- (2) ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อต้องกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร
- (3) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำที่สะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ
- (4) จัดให้มีตะแกรงดักมูลฝอยบริเวณท่อระบายน้ำก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ 19 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ที่กำหนดในข้อ 15 และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ 10 เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ หรือมีส้วมสาธารณะหรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ใกล้เคียงห่างไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร

ข้อ 20 ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 16

การดำเนินการกิจการตลาด

ข้อ 21 การจัดวางสินค้าในตลาดต้องจัดวางผังการจำหน่ายสินค้าแต่ละประเภทให้เป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนกันแยกเป็นประเภทอาหารสดชนิดต่างๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทที่ไม่ใช่อาหาร เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ในกรณีที่เป็นอาหารสดซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะต้องมีการกั้นไม่ให้ น้ำหรือของเหลวนั้น ไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาดและต้องจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับระบายน้ำหรือของเหลวนั้นลงสู่ท่อระบายน้ำโดยไม่ให้เปื้อนพื้นตลาด

ข้อ 22 ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด หรือวางตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนนรอบตลาด

ข้อ 23 ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 04.00 นาฬิกา และปิด 21.00 นาฬิกา เว้นแต่จะได้อำนาจไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาต

ข้อ 24 ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ ก๊อกน้ำใช้และสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่จัดไว้ต้องเปิดให้มีการใช้ได้ตลอดเวลาในขณะประกอบกิจการ

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ 25 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

- (1) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา เป็นต้น ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา
- (2) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดประจำทุกแผง จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยรวมให้ถูกสัญลักษณ์เสมอ
- (3) จัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- (4) จัดให้มีการดูแลความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสียให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา

ข้อ 26 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน และบ่อพักน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียให้ใช้การได้ดี ดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสัญลักษณ์อยู่เสมอและจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ 27 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 3 ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ทำความสะอาดบริเวณตลาด ดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม ตะแกรงคัดมูลฝอยให้ใช้การได้ดีและดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอในขณะที่เปิดทำการ

ข้อ 28 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดต้องไม่ทำการและต้องดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการอันอาจจะทำให้เกิดเหตุรำคาญหรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

- (1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (2) สะสม หมักหมม สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค
- (3) ถ่ายเท ทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือปฏิกูล
- (4) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (5) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งน่าจะเป็นที่เคืองรอนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น
- (6) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน
- (7) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาด

ข้อ 29 ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินการที่เกี่ยวกับบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคลและสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ

ข้อ 30 ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องวางสินค้าบนแผงขายสินค้าหรือในขอบเขตที่วางขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงขายสินค้าหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายสินค้าอันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาดและห้ามวางสินค้าสูงกว่าพื้นตลาดเกินกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบ เซนติเมตร

การวางและเก็บสินค้าและประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกเซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

ข้อ 31 ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

- (1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวกไส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจและโรคไวรัสตับอักเสบชนิด เอ
- (2) ในระหว่างขายต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีสุขวิทยาส่วนบุคคลที่ดี และต้องมีความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่นๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด
- (3) ต้องได้รับการตรวจสุขภาพที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ข้อ 32 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธี การจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บ หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น และการรักษาความสะอาดของภาชนะ นี้ใช้ และของใช้ต่างๆดังต่อไปนี้

- (1) ลักษณะและประเภทของสินค้าที่ขาย ต้องสะอาด ปลอดภัย และเป็นสินค้าที่ไม่ผิดกฎหมายหรือต้องห้ามตามกฎหมาย
- (2) อาหารที่เกิดการเน่าเสียได้ง่าย ต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด
- (3) การจำหน่ายอาหารปรงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิดอาหาร เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ปกปิดให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (4) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบและปรงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้เป็นสัดส่วน และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร
- (5) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างและการเก็บที่ถูกต้องทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

ข้อ 33 นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์ พิจารณาเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดด้วยสุลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในเทศบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้ และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละ 2,000 บาท

ข้อ 34 ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต สำหรับการขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ 35 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อนหรือในวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงและกฎกระทรวง ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 36 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 37 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์เป็นผู้รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

เห็นชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง ตลาด พ.ศ.2552

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
1.	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ฉบับละ	2,000 /
2.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ	10
3.	ค่าเช่าหรือค่าใช้ที่ขายของในตลาด ตารางเมตรละ	3/วัน

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552

ของ

เทศบาลตำบลบางสวรรค์

อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตลอดจน หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การขอต่อใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต การดูแลสุขภาพหรือ สุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบกับมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2552

*****

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบางสวรรค์ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบางสวรรค์ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด สุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลบางสวรรค์ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติตำบลบางสวรรค์ เรื่อง การควบคุมกิจการเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“อาคารที่พักของคณงานก่อสร้าง” หมายความว่า บ้าน เรือน โรงหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร เพื่อให้เป็นที่พักอาศัยของคณงานระหว่างการก่อสร้าง

“งานก่อสร้าง” หมายความว่า การประกอบกิจการเกี่ยวกับการก่อสร้างทุกประเภท ซึ่งหมายความรวมถึงการตัดแปลง ซ่อมแซมหรือรื้อถอนสิ่งก่อสร้างนั้น ๆ ด้วย

“คณงานก่อสร้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานก่อสร้างให้แก่ นายจ้าง หรือผู้ว่าจ้าง เพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และให้หมายรวมถึงบุคคลในครอบครัวของคณงานก่อสร้างด้วย

“อาคารโรงงาน” หมายความว่า อาคารโรงงานตามกฎหมายโรงงาน

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในอาคารโรงงาน

ข้อ 5. ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตเทศบาลตำบลบางสวรรค์

1. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ *เปลี่ยนชื่อ*

(1.1) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

(1.2) การเลี้ยงสัตว์เพื่อการรีดเอาน้ำนม

(1.3) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

2. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(2.1) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(2.2) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(2.3) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(2.4) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(2.5) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขายและการขายในตลาด

(2.6) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(2.7) การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหาร ✓

(2.8) การสะสมหรือการล้างครั่ง

3. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(3.1) การผลิตเนย เนยเทียม

(3.2) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.3) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเ่า กุ้งเ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.4) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.5) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.6) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.7) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(3.8) การผลิตเบะแซ

(3.9) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(3.10) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมห้าง จั๊บบั๊บบ ขนมหีบ

(3.11) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น

การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.12) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุ
กระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.13) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(3.14) การผลิต ผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว

(3.15) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(3.16) การคว่ากาแฟ

(3.17) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(3.18) การผลิตผงชูรส

(3.19) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(3.20) การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค

ในครัวเรือน

(3.21) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(3.22) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(3.23) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(3.24) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(3.25) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการ

บริโภคในครัวเรือน

(3.26) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลัง ตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป

4. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

(4.1) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(4.2) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

(4.3) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

(4.4) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(4.5) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

5. กิจการเกี่ยวกับการเกษตร

(5.1) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(5.2) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(5.3) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันเครื่องจักร

(5.4) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(5.5) การผลิตยาสูบ

(5.6) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(5.7) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(5.8) การผลิตไขมันพร้าวหรือวัตถุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(5.9) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

6. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(6.1) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(6.2) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (6.1)

(6.3) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (6.1)

(6.4) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ (6.1)

(6.5) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ (6.1)

(6.6) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

7. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(7.1) การต่อ การประกอบ การเลาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(7.2) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(7.3) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรกล ดังกล่าวด้วย

(7.4) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(7.5) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(7.6) การปะ การเชื่อมยาง

(7.7) การอัดผ้าเบรกผ้าคลัช

8. กิจการที่เกี่ยวกับไม้

(8.1) การผลิตไม้ขีดไฟ

(8.2) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(8.3) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จ ผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(8.4) กรอบไม้

(8.5) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(8.6) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(8.7) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(8.8) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

9. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(9.1) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(9.2) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร

(9.3) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(9.4) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(9.5) การประกอบกิจการโรงแรมหรศพ

(9.6) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(9.7) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(9.8) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(9.9) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(9.10) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(9.11) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกมส์

(9.12) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(9.13) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

10. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(10.1) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยที่กระตุก ตั้งแต่ 5 กี่ขึ้นไป

(10.2) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น

(10.3) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

(10.4) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(10.5) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป

(10.6) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

(10.7) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(10.8) การข้อม การกัศสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

11. กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราช ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(11.1) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตดินเผา

(11.2) การระเบิด การโม่ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร

- (11.3) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (11.4) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (11.5) การเจียรในเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
- (11.6) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (11.7) การผลิตชอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
- (11.8) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้า เบรก ผ้าคัลซ์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(11.9) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(11.10) การผลิตกระดาษทราย

(11.11) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

12. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(12.1) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์หรือสารตัว
ทำลาย

(12.2) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(12.3) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตร
เลียมต่าง ๆ

(12.4) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(12.5) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (7.1)

(12.6) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอส เบเกอร์
ไลท์ หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง

(12.7) การโม่ การบดอัด

(12.8) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(12.9) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(12.10) การเคลือบ การชุบ วัตถุคล้ายพลาสติก เซลลูลอส เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่
คล้ายคลึง

(12.11) การผลิตพลาสติก เซลลูลอส เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(12.12) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(12.13) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(12.14) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบใน
การผลิตดอกไม้เพลิง

(12.15) การผลิตแซลแล็คหรือสารเคลือบเงา

(12.16) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหนะนำโรค

(12.17) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

13. กิจการอื่น ๆ

- (13.1) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (13.2) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (13.3) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (13.4) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร
- (13.5) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้
- (13.6) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (13.7) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้งานแล้ว
- (13.8) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่ไม่ใช่สิ่งทอ
- (13.9) การก่อสร้าง

ข้อ 6. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ใน ข้อ 5. ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบใบอนุญาตที่แนบท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 7. ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่ตั้งต้องไม่ตั้งอยู่ภายในระยะหนึ่งร้อยเมตร จากเขตติดต่อสาธารณสถาน ได้แก่ โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา วัด หรือศาสนสถาน โรงพยาบาล โบราณสถาน และสถานที่ทำการของหน่วยงานของรัฐ และรวมถึงแหล่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (2) อาคารที่ใช้เป็นสถานประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบการนั้นได้ โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารจัดให้มี
- (3) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร มีลักษณะเรียบ ไม่รั่ว ไม่ซึม น้ำไหลได้สะดวก
- (4) ต้องมีรางระบายน้ำเสียที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล น้ำเสียต้องผ่านบ่อพักเศษมูลฝอยและบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลก่อนระบายลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ
- (5) น้ำใช้หรือน้ำโสโครกซึ่งปล่อยลงสู่รางระบายน้ำ จะต้องผ่านการบำบัดเบื้องต้น ได้แก่ การผ่านบ่อดักไขมัน เครื่องดักไขมัน บ่อเกราะ บ่อกรอง หรือหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบล บางสวรรค์กำหนด
- (6) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้ในทางสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

- (7) ต้องมีการป้องกันกลิ่น เสียง แสง รังสี ความสั่นไหว สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า กว้น มูล หรือสิ่งใด ซึ่งอาจ เป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ หรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข
- (8) การกำจัดกากตะกอน ที่เกิดจากการกำจัดน้ำโสโครก จะต้องปฏิบัติตามแนะนำของเจ้า พนักงานสาธารณสุขและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (9) จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามเกณฑ์ มาตรฐานที่เทศบาลตำบลบางสวรรค์กำหนด
- (10) จัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการ
- (11) ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องมีและเป็นไปตามหลักสุขาภิบาลและต้องจัดให้มีอย่างเพียงพอ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมทั้งต้องมีอ่างล้างมือและมีสบู่ใช้ตลอดเวลา
- (12) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างพอ และจัดให้อยู่ในสถานที่ที่ไม่ ก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนและต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ใกล้เคียง
- (13) สถานที่ตากหรือผึ่งผ้า สีน้า จะต้องไม่เป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยหรือสัญจรไป มาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (14) การเก็บ การสะสม วัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอื่นใดที่อาจเป็นอันตราย ต้องเก็บให้ถูกสัญลักษณ์ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้อยู่อาศัยในบริเวณ ใกล้เคียง
- (15) อาคารที่เป็นที่พักคนงานก่อสร้างต้องมีจำนวนเพียงพอกับคนและถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ โดยกำหนดให้มีพื้นที่ไม่น้อยกว่าสามตารางเมตรต่อหนึ่งคน
- (16) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสัญลักษณ์ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งกฎ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งของเทศบาลตำบลบาง สวรรค์

ข้อ 8. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตามข้อ 5. ต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม แบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัติ

ข้อ 9. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตามข้อ 5 จะต้องนำสำเนาหลักฐานดังต่อไปนี้มาแสดง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (1) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการหรือบัตรประจำตัวพนักงาน รัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน หากเป็นนิติบุคคลให้สำเนานหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลมา ประกอบด้วย
- (3) หลักฐานแสดงว่าอาคารนั้นสามารถประกอบกิจการได้โดยประกอบกิจการได้โดยถูกต้องตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

- a. กรณีเจ้าของไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ให้ผู้รับมอบอำนาจนำหนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและรับมอบอำนาจมาแสดง

(4) แผนที่ตั้งเขตแสดงภาพที่ตั้งสถานที่ประกอบการ

ข้อ 10. เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตาม ข้อ 5 ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามข้อ 8 และหลักฐานตามข้อ 9 ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งสามารถขยายเวลาออกไปได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ 11. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าประเภทใดที่ประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการค้าเช่นนั้นต่อไป จะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ภายในกำหนดสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ 12. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 10 และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 11 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี ✓

ผู้ประกอบกิจการค้ารายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่งจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบบาทของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระแต่วันแต่จะได้บอกเลิกกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 13. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 14. กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามข้อ 8 และข้อ 9 โดยอนุโลมและให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ 15. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้หรือตามบทแห่งพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินห้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

การไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ 16. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการค้าที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอื่น คำนวณว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 17. ผู้ประกอบการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 18. ให้นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์เป็นผู้รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำขอปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

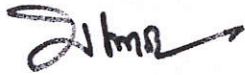
ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(นายไพโรจน์ พลพิชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลบางสวรรค์

เห็นชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

20 พ.ค 2552

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
1	การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคานหรือแมลง	300
2	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม	200
3	การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม	500
4	การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่งขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	200
5	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	1,000
6	การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	1,000
7	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	500
8	การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่งขาย และการขายในตลาด	1,000
9	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดุก สัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์	1,000
10	การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสมหรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์	1,000
11	การสะสมหรือการล้างครั้ง	1,000
12	การผลิตเนย เนยเทียม	1,000
13	การผลิตกะปิ น้ำพริกแดง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	500
14	การผลิต การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
15	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	200
16	การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	100
17	การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้งยกเว้นนาคานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	500
18	การผลิตเส้นไหม ขนมจีน ก๊วยเตี้ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วนุเส้น	500
19	การผลิตเบาะแซ	300
20	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	1,000
21	การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300
22	การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปี๊ยะ	500
23	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	1,000
24	การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล	500
25	การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำนมวัว	2,000
26	การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	5,000
27	การคว่ำกาแฟ	1,000
28	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	1,000
29	การผลิตผงชูรส	2,000

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
30	การผลิตน้ำกลั่นเพื่อบริโภค	1,500
31	การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300
32	การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องคั้นชนิดผงอื่นๆ	500
33	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร -	1,000
34	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อบริโภคในครัวเรือน	1,500
35	การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป	1,000
36	การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร	1,000
37	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่างๆ	1,000
38	การผลิตเคมีภัณฑ์จากสำลี	1,000
39	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	1,000 ✓
40	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ	1,000 ✓
41	การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช	5,000
42	การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	1,500
43	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร	1,000
44	การสีข้าว ด้วยเครื่องจักร	1,000
45	การผลิตยาสูบ	4,000
46	การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	300
47	การผลิต การสะสมปุ๋ย	1,000
48	การผลิตไขมันหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	1,000

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
49	การตาก การสะสมหรือขนถ่ายมันสำปะหลัง	500
50	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือ เครื่องใช้ต่างๆ	1,000
51	การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นการม่ (50)	1,000
52	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสานคอนกรีต การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (50)	1,000
53	การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม หรือ โลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (50)	1,000
54	การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (50)	500
55	การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยกการคัดเลือกหรือการล้างแร่	1,000
56	การต่อ การประกอบ การเจาะ การปะ การพ่นสี การพ่นสารกัน สนิมยานยนต์	2,000
57	การตั้งศูนย์ตัวถังล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรือ อุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	1,000
58	การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมี ไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อม หรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	2,500
59	การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	1,500
60	การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	1,000
61	การประ การเชื่อมยาง	800
62	การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัช	1,000
63	การผลิตไม้ขีดไฟ	2,000
64	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	5,000

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
65	การประดิษฐ์ไม้หยาบ เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การ ทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหยาบ	800
66	การอบไม้	1,000
67	การผลิตรูป ด้วยเครื่องจักร	1,000
68	การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	1,000
69	การผลิตกระดาษต่างๆ	1,000
70	การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน	800
71	การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด	5,000
72	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	1,000
73	การประกอบกิจการ โรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก. มีห้องพักตั้งแต่ 100 ห้องขึ้นไป ข. มีห้องพักตั้งแต่ 80 - 100 ห้อง ค. มีห้องพักตั้งแต่ 61 - 80 ห้อง ง. มีห้องพักตั้งแต่ 30 - 60 ห้อง จ. มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องลงมา	2,000 1,500 1,000 500 300
74	การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องแบ่งเช่า หรือ กิจการอื่นใดในทำนองเดียวกัน	600
75	การประกอบกิจการ โรงมหรสพ	1,000
76	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค การ โอเคหรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	1,500
77	การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนอง เดียวกัน	500
78	การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือ การเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	500
79	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ใน บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	500

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
80	การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	500
81	การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม	1,500
82	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดลอม <i>คลินิกโรคไต</i>	2,000
83	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือฝึกซ้อมกอล์ฟ	5,000
84	การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุ้ม ตั้งแต่ 5 กี่ขึ้นไป	1,000
85	การสะสม ปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น	1,000
86	การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจัก	1,000
87	การทอเสื่อ กระสอบ พรหม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	1,000
88	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป	1,000
89	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ	1,000
90	การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร <i>ร้านซัก-รีด</i>	500
91	การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	500
92	การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	1,000 500
93	การระเบิด การไม่ การปั่นหินด้วยเครื่องจักร ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	10,000 5,000
94	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	1,500 1,000

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552 .
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
95	การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง ก. เกินกว่า 5,000 กิโลกรัม ข. ตั้งแต่ 1,000 - 5,000 กิโลกรัม	1,000 800
96	การเจียรระไน พลอย หิน กระจกหรือวัสดุที่คล้ายคลึง	1,000
97	การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ	5,000
98	การผลิตซอด้ก ปูนพลาสติก ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผา หินปูน	600
99	การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือ ส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้อง ยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	2,000
100	การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	1,000
101	การผลิตกระดาษทราย	1,000
102	การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	1,000
103	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	1,000
104	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ <i>หิน</i>	2,500
105	การผลิต การกั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม 1. บี้มหรือคลังน้ำมัน 2. ร้านค้า	1,500 500
106	การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	500
107	การพนสี ยกเว้นกิจการในลำดับที่ 56	500
108	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซล ลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	2,000
109	การไม่ การบดชั้น 1. โดยใช้เครื่องจักร 2. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	1,000 500

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
110	การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	1,000
111	การผลิต การล้างฟิล์มถ่ายรูปหรือฟิล์มภาพยนตร์ ก. การล้างฟิล์มถ่ายรูป ข. การล้างฟิล์มภาพยนตร์	800 1,000
112	การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอสด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	500
113	การผลิตพลาสติก เซลลูลอสด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	500
114	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	1,000
115	การผลิตน้ำแข็งแห้ง	1,000
116	การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็น ส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	500
117	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดพืชหรือพาหะ นำโรค	1,500
118	การผลิตเซลล์หรือสารเคลือบเงา	1,000
119	การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว	1,000
120	การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วย เครื่องจักร	1,000
121	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตร ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	1,000 500
122	การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	500
123	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือวัตถุการถ่ายเอกสาร	800
124	การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	2,000
125	การประกอบกิจการ โกดังสินค้า	1,000

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบางสวรรค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2552
อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตในการประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปีฉบับละ (บาท)
การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	500
การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่ใช้สิ่งทอ	500
การก่อสร้าง	5,000
การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300
การผลิตเบหมี มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึง	300

